

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. XXII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207710865056.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Med "Adam Homo" træder Paludan-Müller ud af den Heibergske Poesi og er helt og holdent sin egen Mand. Et Digt som dette havde hverken Heiberg eller hans Ven Hertz kunnet skrive. Ogsaa de beskæftigede sig i disse Aar jævnlige i deres Digtning med Samtiden; de saa æstetisk og litterært paa den, og naar de dømte den, var det for dens Mangel paa Aand og Poesi. Paludan-Müller betragter i "Adam Homo" ikke Verden ud fra en Æstetikers snævre Standpunkt. Den Skildring, han giver af sin Tid, er alt omfattende, den bevæger sig fra Livet paa Adelens Herregaarde til den beskedne Gartnerbolig paa Vesterbro, fra Excellencen i Kongens Raad lige til de offentlige Fruentimmere paa Gaden og den rødhaarede Proletar, som varsler de rige Underklassens xxiii Rejsning. Og naar Adam Homo bliver vejret og fundet for let, er det ikke, fordi han lider af Mangel paa Aand eller Poesi - han har nok af begge Dele; men han bliver dømt, fordi han som en holdningsløs Pjalt Gang paa Gang svigter sig selv og de Opgaver, Livet i al Beskedenhed stillede ham, for at jage efter ydre Ære og Anseelse. Det er de moralske Værdier, der med "Adam Homo" sættes i Højsædet, ikke de æstetiske.